

for iväg som en nyårsraket

Du är som en solstråle
säger han
till mig som bär blåljus
och blåser på mina hemliga sår
faderligt och ömt som på ett barn
intet ont anande
mörkret jag vuxet härbärgerar

Vi pratar om ditt och datt
jag nämner inget
inte ett ord om nyårsdagen
hur jag tog mig in genom källarfönstret
golvluckan som jag knappt fick upp
att jag fick pressa och pressa
tills skallbenet höll på att gå sönder
få undan matta och möbleman
för att ta mig in i det kolsvarta huset

Vi pratar om kylan
vattenledningar
han är för ömtålig för kallduschen
vidare om hus som fryser sönder
inte vad som föranleder
mörker inom
trasiga själar
eller varför hjärtan brister

Så nämner han henne
han, den intuitiva
säger att hon är en stjärna
en på miljonen
utan att veta hur nära
himlen hon alltid flög
särskilt denna nyårsdag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten